

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Čipery a soudců JUDr. Jiřího Hanuše a Mgr. Tomáše Šintáka v exekuční věci

oprávněného: [REDACTED], IČ [REDACTED]
sídlem v [REDACTED]

proti
povinným:

1. F [REDACTED] M [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem v [REDACTED], [REDACTED]
zastoupený N [REDACTED] V [REDACTED], bytem [REDACTED]
2. J [REDACTED] M [REDACTED], narozená [REDACTED]
bytem v [REDACTED], [REDACTED]
zastoupený N [REDACTED] V [REDACTED], bytem [REDACTED]

prodejem zástavy pro dluh 1 974 820,02 Kč s příslušenstvím

k odvolání povinných proti usnesení Okresního soudu v [REDACTED] z [REDACTED] č. j. [REDACTED]

takto:

Usnesení okresního soudu **se mění** tak, že se povinným pro řízení o dovolání proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové z [REDACTED] č. j. [REDACTED] zástupce z řad advokátů neustanovuje.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením okresní soud ustanovil povinným pro dovolací řízení zástupce, advokáta [REDACTED]. A [REDACTED] G [REDACTED], sídlem v [REDACTED], [REDACTED].

Vyložil, že povinní podali dovolání proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové z [REDACTED] č. j. [REDACTED], že ze sociálních důvodů požádali, aby jim byl pro dovolací řízení ustanoven advokát, že jsou u nich dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a že advokáta pro dovolací řízení nezbytně potřebují (§ 30 odst. 1, 2 občanského soudního řádu). Vysvětlil také, proč uzavřel, že povinní podali dovolání. Argumentoval, že se tak podle něj stalo podáním povinných datovaným [REDACTED], které dle okresního soudu je podle svého obsahu dovoláním tzv. „blanketním“ (rozumí se, bez některých zákonem stanovených náležitostí). Je z něj totiž zcela zřejmá vůle povinných dovoláním se proti výše označenému rozhodnutí bránit.

Proti tomuto usnesení se povinní odvolali. Žádali, aby jim byl ustanoven jiný advokát. Sdělili, že advokáta [REDACTED]. G [REDACTED] o právní službu v dané věci již žádali, ale on jim po týdenním studiu podkladů oznámil, že důvody k podání dovolání podle něj nejsou. Jeho názor se tedy od jejich názoru diametrálně liší.

Protože bylo odvolání podáno včas a k tomu oprávněnými osobami, krajský soud napadené usnesení přezkoumal a dospěl k následujícím závěrům:

Názor okresního soudu, že povinní (již) podali proti usnesení č. j. [REDAKCE] dovolání, sdílet nelze. Jejich podání, datované [REDAKCE] (sepsané jejich zmocněncem a k poštovní přepravě okresnímu soudu předané [REDAKCE]), je nadepsáno „Žádost o přidělení právního zástupce z důvodu dovolání k Nejvyššímu soudu“ a povinní v něm soud skutečně jen žádali o „přidělení právního zástupce“. Uváděli, pravda, že tak činí „ve věci usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č. j. [REDAKCE]“, ale jinak jen vysvětlovali, že, shrnuto, vhodné zastoupení nesehnali. Konečně také žádali „o uvedení nové časové lhůty pro podání dovolání“.

Okresnímu soudu je tedy sice třeba přisvědčit v tom, že z uvedeného podání „plynula vůle povinných bránit se proti citovanému usnesení dovoláním“, ale nikoli již v hodnocení, že tato vůle v tomtéž podání zároveň došla naplnění odpovídajícím procesním úkonem (nezbytným výslovným – § 41a odst. 1 o. s. ř. – projevem takové vůle). Povinní (zároveň) neprohlásili (neuplatnili), že dovolání (již, tímto) podávají, a to nejen těmito, ale ani žádnými jinými významově stejně vykladatelnými slovy. Ze jako dovolání (a to ani tzv. „blanketní“) jejich podání „vykládat“ nelze, pak bylo zřejmé i z toho, že, jak výše uvedeno, v závěru podání výslovně žádali „pro podání dovolání novou lhůtu“. Obsah jejich podání, který byl a stále je pro posouzení jejich procesního úkonu určující (§ 41 odst. 2 o. s. ř.), tak celkově vyznívá tak, že se domáhali ustanovení advokáta, aby pak s jeho pomocí mohli dovolání podat.

Týmž způsobem ostatně původně chápal předmětné podání i okresní soud. To vyplývá z dopisu, který zástupci povinných odeslal [REDAKCE] (do schránky zmocněnce povinných byl vložen [REDAKCE] a informativně byl zaslán i na zmocněncovu e-mailovou adresu). Upozornil v něm povinné mj. na lhůtu k podání dovolání (tétož poučení se povinným dostalo i v písemném vyhotovení usnesení č. j. [REDAKCE]), na to, že tuto (zákonou) lhůtu nelze rozhodnutím soudu prodloužit (§ 55 o. s. ř. a contr.) ani její zmeškání prominout, a že včasné (třeba i jen blanketní) dovolání může být účinně podáno, i když ten, kdo tento procesní úkon činí, (ještě) nesplňuje podmínku povinného zastoupení advokátem. Výslovně také uvedl, že pokud tedy povinní chtějí dovolání proti usnesení č. j. [REDAKCE] podat, musí tak učinit do dvou měsíců ode dne, kdy jim bylo usnesení doručeno (byť by šlo o dovolání blanketní).

Povinní však ani na tento dopis nereagovali sdělením, že dovolání podávají. Takový úkon neučinili doposud.

Usnesení zdejšího krajského soudu č. j. [REDAKCE] jim (jejich zmocněnci) bylo doručeno (vložením do schránky, viz § 50 odst. 1, § 50b odst. 1 o. s. ř.) [REDAKCE], takže jim dvouměsíční lhůta k podání dovolání (§ 240 o. s. ř.) skončila [REDAKCE].

Z uvedeného vyplývá nejen to, že povinní dovolání proti usnesení č. j. [REDAKCE] dosud nepodali, ale zároveň i že tak včas učinit už ani nemohou (a zmeškání lhůty nelze, jak povinné správně informoval okresní soud, prominout, § 240 odst. 2 o. s. ř.). Pokud by přesto dovolání v budoucnu podali, šlo by o opravný prostředek opožděný, který by musel být bez dalšího odmítnut (srovnej § 241b odst. 1 ve spojení s § 208 odst. 1, § 218a, § 243f odst. 2 o. s. ř.). Usnesení č. j. [REDAKCE] by z jeho podnětu Nejvyšší soud přezkoumat nemohl.

Bez ohledu na to, zda jsou u povinných z hlediska jejich sociálních poměrů předpoklady pro poplatkové osvobození splněny, jim za této situace zástupce z řad advokátů pro řízení o dovolání proti usnesení č. j. [REDAKCE] ustanovit nelze, protože podání takového dovolání by bylo předem zjevně neúspěšným uplatňováním, resp. bráněním práva (§ 30 ve spojení s § 138 odst. 1 o. s. ř.).

Z těchto důvodů nemohl krajský soud jinak než změnit (§ 220 o. s. ř.) přezkoumané rozhodnutí okresního soudu tak, že se povinným zástupce z řad advokátů neustanovuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Odvolací námitka povinných tedy nakonec byla pro rozhodnutí o napadeném usnesení bezvýznamná.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Hradec Králové 30. listopadu 2021

JUDr. Jan Čípera v. r.
předseda senátu